

CO MOŻE WIATR?

ANNA GŁADYSIAK-KALINOWSKA

BARBARA MARKIEWICZ

ELŻBIETA OSUCH

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta - Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna - Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Co może wiatr?

Cele

Cel ogólny:

Kształcenie samodzielnej aktywności poznawczej poprzez oglądanie albumów i zagospodarowywanie przestrzeni własnymi pomysłami konstrukcyjnymi i wytworami plastycznymi.

Cele operacyjne

Dziecko:

- uczestniczy w zabawach ruchowych, muzycznych,
- przeżywa swoje emocje i uczucia, używając charakterystycznych dla dziecka form wyrazu – przez ruch przy muzyce,
- uczy się wyrażać swoje rozumienie świata i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu za pomocą słów.

Metody/Techniki/Formy pracy:

Rozmowa problemowa, inscenizacja, sytuacyjna, zajęcia praktyczne; praca zbiorowa, grupowa, w parach, indywidualna.

Środki dydaktyczne:

Wyposażenie dla baz/grup, wentylator, suszarka do włosów.

Zastosowanie narzędzi ICT:

Telefony komórkowe

Opis przebiegu zajęć:

1. Wprowadzeniem do zajęć jest improwizacja ruchowa „Taniec wiatru” (dzieci są drzewami i poruszają się w rytm muzyki, naśladują podmuch wiatru, powtarzając dźwięk *szszszszu, szszszszu, szszszszu* oraz naprzemiennie *ssssss, szszszsz, sssssss, szszszszsz* oraz poruszając odpowiednio chustkami – nauczycielka zwraca uwagę na prawidłowy układ aparatu mowy)
2. Nauczycielka wyjaśnia, że ludzie czasami sztucznie wywołują wiatr – przeprowadza doświadczenie z dziećmi: pokazuje wentylator – dzieci dopowiadają, kiedy ludzie korzystają z wentylatora (odpowiedź: w lecie, dla ochłody); suszarka do włosów – dzieci ponownie wyjaśniają, kiedy ludzie korzystają z tego urządzenia (do suszenia włosów). Z pomocą nauczyciela dzieci sprawdzają, co może zdmuchnąć „wiatr z suszarki” - kartka papieru, klocek drewniany, piórko, kredka. Po obserwacji dzieci wymieniają, co poruszył wiatr z suszarki. Dlaczego?
3. Nauczyciel przydziela wykonanie zadań w grupach/bazach:

- konstrukcyjna – na stole leży kolorowa, kwadratowa kartka z bloku, patyczek, klej (pinezkę podaje nauczyciel i pomaga przymocować wiatrak do patyczka, ze względów bezpieczeństwa), nożyczki. Zadaniem dzieci jest złożenie wiatraka według instrukcji.
- matematyczna – na stole leżą trzy kartony z naklejonymi wiatrakami powietrznymi (na jednym są trzy wiatraki, na drugim cztery wiatraki, na trzecim są dwa wiatraki), luzem leży dziesięć wiatraków, klej. Zadaniem dzieci jest dostawienie wiatraków na każdej kartce, aby ich było sześć (dzieci przeliczają elementy na każdej kartce, posługując się liczebnikami głównymi w języku angielskim i polskim).
- plastyczna – na stole leżą kartki z bloku, na których narysowany jest kontur starego wiatraka, kredki. Zadaniem dzieci jest narysowanie na wiatraku wzorów, aby zrobił się kolorowy i wesoły.
- filmowa – na stoliku znajdują się telefony komórkowe. Zadaniem dzieci jest udokumentowanie prac każdego zespołu.

4. Podsumowaniem zajęć jest wspólne ustalenie, do czego można wykorzystać wiatr? Gościem w przedszkolu w następujących dniach będzie rodzic, wykonujący zawód elektryka. Opowie dzieciom, o swoim zawodzie i zwróci uwagę dzieci na zachowanie szczególnej ostrożności podczas korzystania z urządzeń elektrycznych.

5. Ewaluacją zajęć jest odpowiedź, czy dziecko chce jeszcze chwilę pobawić się w swojej bazie.

Komentarz metodyczny

Scenariusz przewidziany jest dla grupy dzieci trzy- i czteroletnich. Czas trwania zajęć – 15–20 minut. Cała grupa została podzielona na zespoły-bazy z uwzględnieniem indywidualnych zainteresowań dzieci. Stworzone warunki umożliwiają dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi nie czuć się ani „wyróżnionymi” ani inaczej traktowanymi. Każde dziecko wykonuje zadanie we własnym tempie i zgodnie ze swoimi możliwościami. W sytuacjach trudnych, w naturalny sposób, szuka wsparcia u kolegów lub dorosłych, komunikując swoją potrzebę.